

миндиръ. Вдѣсно отъ 5-а рота настѣпи 6-а, а влѣво — 8-а и и 7-а роти. Въ хресталака ротитѣ, особено 8-а рота, бѣха се доста разстроили.

Между това, командирътъ на полка, полковникъ Недѣлковъ, който следѣше внимателно боя, не само одобри настѣплението, но заповѣда и на останалитѣ две дружини отъ полка да настѣпятъ.

Тѣй като при настѣплението лѣвиятъ флангъ на полка бѣше изложенъ, командирътъ на 2-а дружина се обърна къмъ дветѣ роти отъ 46-и полкъ, които бѣха минали рѣката Пуралия, съ молба да настѣпятъ, обаче ротитѣ не настѣпиха, понеже нѣмаха заповѣдь, а и патронитѣ имъ се бѣха привършили. Като схвана положението, командирътъ на 11-и Сливенски полкъ, полковникъ Семерджиевъ, чийто полкъ образуваше бригадна поддрѣжка, изпрати 1-а дружина да удължи бойния редъ на 24-и полкъ.

Командирътъ на бригадата, полковникъ Паскалевъ, не остана по-назадъ отъ своитѣ предприемчиви подчинени. Той не само одобри всичко извършено, но, като видѣ, че само слаби части отъ 3/5 бригада сѣ минали рѣката, и че тая бригада не настѣпва, изпрати и 2-а дружина отъ 11-и полкъ да удължи бойния редъ влѣво. Въ тоя редъ настѣпи последователно бригадата. Предшествуваше всички, далечъ напредъ, 2/24 дружина. Турската артилерия не захъснѣ да открие най-силенъ огънь. Настѣплението въ покрити съ високи хресталаци и съ мокри, орани ниви мѣстностъ ставаше много бавно.

Относно действията на турцитѣ противъ 24-и полкъ има отъ Ю. Рашичъ бей следната бележка: „Първото нѣщо, което направиха частитѣ на 20-и октомврий, бѣше това, че рано сутринята обърнаха гърбъ и избѣгаха. Не се спрѣхме предъ никакви жертви, за да спремъ тоя потокъ. Макаръ артилерията да стреляше съ себеотрицание, докато пехотата отстъпваше, не бѣше възможно да се повърне духътъ на войницитѣ. Накрай, не разполагахъ нито съ единъ войникъ. Азъ напуснахъ последенъ позицията, която имахъ да отбранявамъ съ четири табора¹⁾“.

Джемалъ бей обяснява поражението съ особената апатия, която се появила у анадолскитѣ войници, които говорили, че напраздно проливатъ кръвта си за Румелия, и че четиритѣ анадолски вилеяти имъ сѣ достатъчни²⁾).

¹⁾ Рапортътъ на Юсуфъ Рашичъ бей. „Моята дейность“, стр. 107.

²⁾ Махмудъ Мухтаръ паша—„Моята дейность“, стр. 112.